

[Løje.]

en meget væsentlig Del af sit Korn til Priser, der er fastsat gennem Lovgivningen. Naar der sælges mere, er det jo en Ydelse ud over det, man er pligtig til ifølge Lovgivningen; og derfor synes jeg ikke, den Sammenligning kan holde. I øvrigt er der Grund til at gøre opmærksom paa, at der vist ikke er nogen af os, der nærer nogen synderlig Begejstring for de særlig høje Priser, der paa Grund af Forholdene er kommet paa Frihandelskorn; men jeg er enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det at give dette Korn fri, er den eneste Maade, hvorpaa man kan sikre sig, at Kornet kommer hen til de Steder, hvor der er særlig Trang til det, enten det nu er til Saasæd eller til særlig gode Dyr, som man for enhver Pris vil holde i en nogenlunde ordentlig Roderstand. Jeg tror, det er en fornuftig Ordning, og under de Forhandlinger, jeg har deltaget i, har jeg lagt Mærke til, at de, der først og fremmest ønsker fri Handel uden Maksimalpris paa det saakaldte Frihandelskorn, er Landmænd fra de Egne, hvor man har daarlig Jord og daarlig Høst. Det er naturligvis Udtryk for, at man vel i de paagældende Egne meget kan ønske at faa billigt Korn, men dog foretrækker at give en høj Pris for Kornet fremfor intet Korn at faa — og det er jo særdeles forklarligt, det vil sikkert gaa saadan ogsaa i Aar.

Hvis man fastsætter Maksimalpris paa Frihandelskornet, vil der sikkert kun komme meget lidt, ja, maaske næsten intet frem, idet de fleste Landmænd ikke har saa rigeligt, at de uden den Fristelse, der ligger i de højere Priser, vil finde Anledning til at sælge af deres forholdsvis sparsomme Beholdninger. Det er en Kendsgerning — det gælder ikke alene for Kornet — at Maksimalpriser ofte virker paa den Maade, at Varerne forsvinder, og derfor tror jeg ikke, det vilde være fornuftigt, om der var truffet Bestemmelse i den Retning.

En betydelig Post inden for Forbruget af Korn er de ca. 100 000 t, der skal leveres til de mindre Landbrugere. Det er en Ordning, som under de nuværende Forhold er paakrævet, og som man vel ikke fra nogen Side ønsker at modsætte sig. Der har i de senere Aar været visse Eksempler paa, at det ikke er gaaet helt, som det skulde, med dette Korn, men i det store og hele er det vel gaaet saa nogenlunde.

Jeg erindrer, at der ikke i Aar, men tidligere fra visse Sider har været Bestræbelser fremme for, at der skulde træffes Bestemmelse om, at de mindre Landbrugere,

der fik Tildelingskorn, som Vederlag for dette skulde præstere en vis Produktion i Form af et vist Antal Svin, der nogenlunde svarede til Kornet, de fik. Saa vidt jeg har forstaaet, har man ikke beskæftiget sig med dette Forslag. Det er muligt, at der nu, da Svineproduktionen er saa stærkt paa Retur, kunde være Grund til at træffe Bestemmelse i denne Retning.

Jeg ser med Tilfredshed, at den Mængde Korn, der skal udskrives til Bryggerier, til Spritfabrikker, til Kaffesurrogatfremstilling, ikke søges sat i Vejret. Jeg er bekendt med, at der har været stærke Kræfter i Bevægelse for at faa større Forsyninger til det Brug, men jeg tror, at det er rigtigt, at man har fastholdt det, som man tidligere har haft staaende i Loven. Der er ikke Grund til at benytte Korn til Fremstilling af disse forskellige Produkter i større Udstrækning, end hvad der maanses for at være i højeste Grad paakrævet, og det er jo muligt, at man under de nuværende Forhold kunde komme ind paa i større Udstrækning end hidtil at benytte andre Raavarer til Fremstillingen af de nævnte Produkter.

Jeg har ment det rigtigt, naar et saa vigtigt Lovforslag er til Behandling, at fremsætte disse Bemærkninger, men bortset fra visse Enkeltheder finder jeg, at Lovforslaget i det store og hele er tilfredsstillende. Om nogle af disse Enkeltheder kan man maaske forhandle i det Udvalg, jeg venter bliver nedsat. I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Grønning: Det er bemærkelsesværdigt, at det er tredje Aar i Træk, at den højtærede Landbrugsminister har kunnet fremsætte et Kornlovforslag med samme Prisansættelse for de forskellige Kornsorter. Det er maaske endnu mere bemærkelsesværdigt, at det har kunnet ske med Tilslutning fra praktisk talt hele det danske Landbrug. Efter min og mit Partis Opfattelse er det særdeles tilfredsstillende, at det danske Landbrug ikke ved denne Lejlighed er mødt op hos Landbrugsministeren med en Regning paa de senere Aars Prisstigninger. Den kunde have lydt paa: Maskiner 150 pCt., Kunstgødning, Lønning, Skatter saa og saa mange Procent, og Bindegarn 700 pCt. For hvor vilde vi saa ende? Ved at give Tilslutning til den hidtidige Prisansættelse har Landbruget ydet sin Medvirken til at fastholde det nu-